

برای مشاهده فیلم
بارکد را اسکن کنید

گفت‌وگو با ملکه تپانچه که مادری را بر قهرمانی ترجیح داد

جوانمرد: پسرم او لویت‌م است

من صدای مادران قهرمانان شدم اما کسی نشنید

لقب او ملکه تپانچه است؛ با ۱۸ سال تیراندازی و شکار ۴ مدال طلای پارالمپیک. بماند که یک برنز از پارالمپیک دارد و ۲۱ مدال جهانی و آسیایی. حرف از ساره جوانمرد است. تیرانداز پارتپانچه که با طلایش در پارالمپیک ۲۰۲۴ پاریس، به خاطر پسرش آوش خداحافظی با دنیای تیراندازی را انتخاب کرد. آن هم وقتی مسئولان ورزش حاضر نشدند برای او که یک مادر قهرمان بود، امتیاز ویژه‌ای قائل شوند. با همه بی‌مهری‌هایی که او را دلخور کرد و مادری را به قهرمانی ترجیح داد.

بود. خدا را شکر با اینکه شرایط خیلی سخت بود اما نتیجه عالی بود.

◀ تو با مدال طلایت در پاریس چراغ مدال‌های طلای کاروان فرزندان ایران زمین را هم روشن کردی، به خودت این مدال چسبید؟

قبلاً هم پیش آمده بود که من با مدال‌م چراغ مدال‌های کاروان را روشن کنم. حالا در پاریس کاروان مدال داشت اما طلا نه. خوشحال بودم اولین طلای کاروان را گرفتم و به حدی پا قدمم خیر بود که شرایط خوبی من و بقیه بچه‌ها برای کاروان رقم بزنی‌م. به لحاظ کمی و کیفی شرایط خوبی از نظر مدالی برای کاروان به وجود آوردیم. افتخار می‌کنم که مدال‌م هم به جایگاه کاروان کمک کرد و هم باعث غرور و سربلندی ایران شد. شیرینی این طلا با بقیه مدال‌ها فرق دارد که جریان مدال‌آوری کاروان را تغییر داد.

◀ پارالمپیک پاریس برای تو که طعم خداحافظی از دنیای تیراندازی داشت، چه جوری بود؟

پارالمپیک پاریس به رغم همه لحظات شادش اما شرایط سختی هم داشت، چرا که باید تصمیم سختی می‌گرفتم. من با تولد آوش وضعیت سختی داشتم اما هیچ حمایتی انجام نشد. در حالی که من تنها ورزشکاری بودم که کسی را برای نگهداری پسرم نداشتم و حتی برای تمرین ساده هم می‌ماندم که چه کسی دو ساعت آوش را نگه می‌دارد تا من تمرین کنم، فکر

◀ تو در پارالمپیک پاریس با پنجمین مدال طلا به اصطلاح پوکر کردی و پرافتخارترین زن پارالمپیک شدی. این هدف تو از روز اولی بود که پا به تیراندازی گذاشتی؟

من ورزش قهرمانی را فقط برای اینکه از دنیایی که در آن غرق شده بودم و محصور به محیط خانه و مدرسه بودم انتخاب کردم، اما کم‌کم وقتی تیراندازی را شروع کردم و دیدم حرف برای گفتن دارم، مهم‌ترین هدف زندگی‌ام شد. روزی که در اولین تجربه سهمیه پارالمپیک را گرفتم، مدال طلای پارالمپیک هدفم شد و چهارسال شبانه‌روز برای تحقق هدفم تمرین کردم و خدا را شکر دو طلا گرفتم. معمولاً آدم‌ها زیاد خواه هستند و از یک جایی به بعد بیشتر می‌خواهند. من توکیو طلا گرفتم اما با بدشانسی طلای ۵۰ متر خفیف و دبل را از دست دادم. مهم این بود که با طلا برگشتم. من بعد از تولد پسرم وقتی تصمیم گرفتم برای پارالمپیک پاریس ادامه دهم خیلی ناامید بودم. من حتی قبل از پارالمپیک هانگژو متوجه بارداری‌ام شدم، می‌خواستم خداحافظی کنم تا به شرایط ثابت‌تری برسم. ولی وقتی بالاجبار و در شرایط خاص به پارالمپیک رفتم و سهمیه پارالمپیک را گرفتم، دیگر جای تعلل و شک و تردید نبود و به پاریس رفتم. من می‌دانستم مدال می‌گیرم اما برای مدال طلا ناامید بودم و اصلاً روی طلا زوم نکرده بودم چرا که فرصتش را نداشتم که بخواهم برای طلا سرمایه‌گذاری کنم، اما به برکت وجود پسرم آوش بود که خدا نظر رحمت به من کرد و من با دست پر برگشتم، آن هم به رنگ طلا. پنجمین مدال‌م از چهار پارالمپیک.

◀ پس این مدال را از پا قدم آوش داری؟ پسرم از وقتی آمده برکت، رحمت و نعمت را همه جور به زندگی ما هدیه داده است. این مدال طلا هم یکی از برکات وجود آوش